

برک سبزرنامه شماره ۸۶ غلامحسین بنان، محبئی، تجیدی، عبادی، در چهارگاه

روینک: (شعر عطار)

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه دلدار
به تجلی است از درود دیوار
این تماشای چو بگری کونی
لیس فی الدار غیره دیدار

استاد احمد عبادی در آمد چهارگاه رامی نوازده.

روینک: (صائب تبریزی)

چشم منمور ترا حاجت می نوشی نیست ۲ سرمه چشم کم از داروی میوشی نیست
چشم منمور ترا حاجت می نوشی نیست سرمه چشم کم از داروی میوشی نیست
(درد سر تا نکشی صائب ازین بی خبران) ۲ گوشه ای امن تر از خلوت خاموشی نیست

استاد عبادی، بچنان به سلونوازی در چهارگاه ادامه می دهد.

روینک: (صائب تبریزی)

مپوش چشم ز رخسار بچو بخت دوست ۲ که نور چشم فریاد صفای طلعت دوست
(از آن بجا که برابر نموده ام خود را) ۲ که خاکسار نواز است ابر رحمت دوست

استاد عبادی، بچنان شونندگان را با نوازی سازش آراش می بخشد.

روینک: (شعر نظام وفا)

(عاشقان دست چو بر طره جانانه زدند) ۲ چه کرده ناله به کار دل دیوانه زدند
اشب از عشق مگر آمده حرفی به میان کاش اندر دل شمع و پر پروانه زدند

استاد عبادی، بچنان نغماتی به تنهایی یادگاری می نوازده.

(پی آن کشته کز کون و مکان سیر و نست) ۲ که در دیر و کبی حلقه میخانه زدند
 (تا شود فاش که ز اسرار ازل آ که کیست) ۲ و اندر این بزم کجایم که مستانه زدند
 این غزل آمد و خوش آمد و خط بطلان به حساب خودی و دفتر یگان زدند

استاد عبادی فرود می آید.

(تا شود فاش که ز اسرار ازل آ که کیست) ۲ و اندر این بزم کجایم که مستانه زدند
 این غزل آمد و خوش آمد و خط بطلان به حساب خودی و دفتر یگان زدند
 (جنگ بهنقاد و دولت همه را عذر نه) ۲ چون ندیدند حقیقت ره افشانه زدند
 (دوش در کج خرابات نظام و دل و عشق) ۲ فال فرخنده ای از حافظ فرزانه زدند

استاد تجویدی نغانی در چهارگاه با بیکاری نوازنده ضرب یادگاری نوازند.

استاد مرتضی محجوبی در آمد چهارگاه رامی نوازند.

آواز استاد بنان: (شعر حافظ)

حسب و حالی نوشتیم و شد ایامی چند (محرمی کو) ۲ که فرستم به تو پیغامی چند
 مابدان مقصد عالی تو انیم رسید (هم مگر پیش نهد) ۲ لطف شاکاهی چند
 چون می از خم به سورت و گل افکند نقاب (فرست عیش نکه دار و بزین جامی چند) ۲
 زاهد، زاهد از کوچه زندان به سلامت بگذر (تا خرابات نکند) ۲ صحبت بدنامی چند
 زاهد از کوچه زندان به سلامت بگذر تا خرابات نکند صحبت بدنامی چند
 (ای کدایان خرابات) ۲ خدایار شامت چشم انعام مدارید ز انعامی چند

آقای تجویدی جواب آواز را فرود می آید.

روشنگ: (شعر عراقی)

زید که زد گاهت نو میدنگرد باز آن کس که به امیدی برخاک درت افتد

این هم برگ سبزی بود تخم درویش، علی گمبار شما.

کوینده آقا ازاد بو:

آنچه به سمع رسید برگ سبز شماره ۸۶ بود که با همکاری آقایان عبادی، محجوبی، تجیدی و بنان در استودیوی گلهما تنظیم یافته، اشعار از عطار، صائب تبریزی، نظام وفا، حافظ، عراقی آهنگ چهار گاه، کوینده روشنگ.

مدت زمان برنامه ۲۶ دقیقه و ۴۳ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به دوستان گلهما تقدیم شد برگ سبز شماره ۸۶ بود که با این شماره به ثبت رسیده است.

لازم به ذکر است که آواز این برنامه قبلا در گلهمای جاویدان شماره ۱۳۹ با همکاری همین هنرمندان

اجرا شده و از نظر اجرا و شعر هیچ گونه تفسیری دیده نمی شود این بدین معنی است که اجرا

یکبار بوده و برای هر دو برنامه کار رفته، از نظر اشعار برنامه به ترتیب گفته شده آمده، از نوازنده ضرب هم در معرفی حرفی به میان نیامده و در برنامه جاویدان هم نامشخص و بدون ذکر نوازنده ضرب بوده، ولی به نظرمی رسد که آقای حسین تهرانی بوده است، نکته دیگر اینکه میتوان حدس زد که تقریباً

شروع برنامه های برگ سبز با برنامه های آخرین گلهمای جاویدان هم زمان بوده. برخی بر این

باورند که این برنامه همان برگ سبز ۸۱ است ولی این چنین نیست.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

